

MAA- JA METSÄTALOUSVALIOKUNNAN LAUSUNTO 8/2009 vp

Valtioneuvoston selonteko valtiontalouden kehysistä vuosille 2010—2013

Valtiovarainvaliokunnalle

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 31 päivänä maaliskuuta 2009 lähettäessään valtioneuvoston selonteon valtiontalouden tarkistetuista kehyksistä vuosille 2010—2013 (VNS 3/2009 vp) valmistelevasti käsiteltäväksi valtiovarainvaliokuntaan samalla päättänyt, että muut erikoisvaliokunnat voivat halutessaan antaa lausuntonsa valtiovarainvaliokunnalle.

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- johtaja Anders Portin, Metsäteollisuus ry
- lainsäädäntöneuvos Jyri Inha ja neuvotteleva virkamies Kirsti Vallinheimo, valtiovarainministeriö

- talousjohtaja Hannele Laihon, talousylitarkastaja Heikki Piiparinen ja maatalousneuvos Helena Serén, maa- ja metsätalousministeriö
- ylijohtaja Hannu Raitio, Metsätutkimuslaitos
- metsätalouden talouspäälikkö Mika Aho, Metsähallitus
- johtaja Niilo Piisilä, Pohjois-Pohjanmaan metsäkeskus
- varametsäjohtaja Timo Nyrhinen ja johtaja Simo Tiainen, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry
- puheenjohtaja Holger Falck, Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund SLC
- tulosalueen päällikkö Jouko Kostamo, Metsätalouden kehittämiskeskus Tapio.

VALTIONEUVOSTON SELONTEKO

Maa- ja metsätalousministeriön hallinnonalalla maataloutta, maaseudun kehittämistä ja kalataloutta tuetaan kansallisten ja EU:n yhteisten maatalous- ja kalastuspolitiikan tavoitteiden mukaisesti sekä EU:n rahoituksella että kansallisin varoin. Kehyksessä on otettu huomioon maatalouspolitiikan kansallisen tuen säilyminen suunnilleen nykytasolla, EU:n yhteisen maatalouspolitiikan mukaiset menot sekä Manner-Suomen maaseudun kehittämisohjelman mukaiset ympäristötuen ja luonnonhaittakorvauksen

menot. EU:n yhteisen maatalouspolitiikan väliarvioinnin (nk. terveystarkastuksen) toteuttamiseen liittyvä maaseudun kehittämisrahoituksen kohdentaminen määritetään kehyspäättöksen puitteissa maaseudun kehittämisstrategian ja maaseutuohjelman päivityksen yhteydessä myöhemmin keväällä 2009. Maatalousmuseum Särkänniemi ja metsä museo Lusto siirtyvät vuoden 2010 alusta opetusministeriön hallinnonalalle, mikä on otettu huomioon myös opetusministeriön kehyksissä. EU:n yhteisen maatalouspolitiikan väli-

arvioinnin (ns. terveystarkastus) yhteydessä lisätään maaseudun kehittämiseen ohjattavia varoja vuosina 2010—2013 yhteensä 84 milj. euroa, josta valtion rahoitusosuus on puolet eli 42 milj. euroa. Vuosien 2010 ja 2011 valtion rahoitusosuuden määrärahalisäyksestä puolet (7,5 milj. euroa) katetaan maa- ja metsätalousministeriön pääluokan sisäisin uudelleenkehennuksin. Suurpetojen aiheuttamien vahinkojen syntyä pyritään estämään aiempaa tehokkaammin erityisesti poronhoitoalueella. Kehyksessä varaudutaan kuitenkin vahinkokorvausten tason nousuun uuden riistavahinkolain johdosta. Kalastuksen hoitomaksujen tasoa tarkistetaan. Metsätaloudessa tukeen puuntuotannon kestävyiden turvaamiseksi varaudutaan 13.3.2008 kehyspäätöksen mukaisesti. Tarkoituksena on, että uusi kestävä metsätalouden rahoituslaki on täysipainoisesti käytössä vuoden 2010 alusta. Kiinteistöjen kirjaamisasiat siirtyvät 1.1.2010 lukien käräjäoikeuksista Maanmittauslaitoksel-

le. Näiden tulojen ja menojen budjetoinnissa siirrytään kaikilta osin nettobudjetointiin. Maanmittauslaitoksen kokonaiskehys on kirjaamistehtävien nettoutuksen johdosta 8,4 milj. euroa alempi kuin edellisessä kehyspäätöksessä. Tuottavuusohjelman toteuttamiseksi yksinkertaistetaan ja sähköistetään maataloustukihallintoa ja -valvontaa. Välilliseen valtionhallintoon kuuluvia metsätalouden organisaatioita ja niiden toimintaa uudistetaan. Kiinteistöasioiden siirryessä hallinnonalan tehtäväksi kiinteistötietojärjestelmä uudistetaan ja luodaan kiinteistövaihdannan sähköinen järjestelmä, josta aiheutuu tuottavuushyötyjä jo vuoteen 2015 mennessä. Sektori-tutkimuslaitosten toimintaa tehostetaan. Sektori-tutkimusta ja ympäristö- ja luonnonvaratiedon hallintaa koskevaa tuottavuutta parantavaa yhteistoimintaa toteutetaan ympäristöhallinnon organisaatioiden kanssa. Hallinnonalan muiden organisaatioiden tuottavuutta parannetaan toimintoja uudistamalla.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Perustelut

Maatalous

Valiokunta pitää tärkeänä maatalouden ja maaseudun kilpailukyvyyn ja rakennekehityksen edistämistä. Harjoitettavalla maatalouspolitiikalla tulee tukea aktiivivilojen toiminnan kannattavuutta, viljelijöiden nousevaa tulokehitystä ja kotimaisiin raaka-aineisiin perustuvan elintarviketuotannon säilyttämistä nykytasolla. Tärkeää on kehittää perheviljelmiin perustuvaa maataloutta siten, että tavoitteena on sen tuottavuuden nostaminen ja kilpailukyvyyn parantaminen. Energian myynnistä kaikissa muodoissaan tulee muodostua uusi tulolähde maataloille.

Valiokunta on jo lausunnossaan valtioneuvoston selonteosta valtiontalouden kehyksistä vuosille 2009—2012 kiinnittänyt huomiota siihen, että liittymissopimuksen 141 artiklaan perustuvan neuvottelutuloksen toimeenpano sellaisenaan merkitsee sopimuskaudella Etelä-Suomen viljelijöille huomattavia tulonmenetyksiä. Tulo-

tukien maksuvaltuus alenee tukikaudella 2008—2013 asteittain vuoden 2008 enintään 93,9 miljoonasta eurosta enintään 62,93 miljoonaan euroon vuonna 2013. Mikäli rakennekehitykseen ei kohdenneta riittävästi varoja, elintarviketeollisuutemme kotimaisen raaka-aineen saanti vähenee ja samalla huoltovarmuus maassamme vaarantuu. Valiokunta pitää välttämättömänä, että hallitus hallitusohjelman mukaisesti seuraa maatalouden kannattavuuden ja viljelijäväestön tulotason muutoksia varmistaen mm. verotuksen keinoin tulokehityksen.

On myös välttämätöntä, että maatilatalouden kehittämisrahaston (Makeran) toimintaedellytykset turvataan muun muassa siten, että selvitetään mahdollisuudet uusiin rahoitusmenetelmiin.

Valiokunta toteaa, että viime vuoden lopulla päätetyn yhteisön maatalouspolitiikan terveystarkastuksen toimeenpano Suomessa on kuluvan vuoden suurin maatalouspoliittinen haaste, joka

monelta osin linjaa maatalouspolitiikkaamme vuoteen 2013 saakka. Suomi sai lopullisessa päätöksessä mahdollisuuden rahoittaa muun muassa maidontuotannon tukitoimia osittain kansallisesti. Terveystarkastuksen toimeenpanon yhteydessä tulee maamme tuotannon kilpailukyky turvata ja samalla pyrkiä kaventamaan niin maidontuotannon kuin naudanlihantuotannonkin tukitasoeroja maan eri osien välillä. Valiokunta yhtyy asiassa valtioneuvoston selonteossa EU-politiikasta (VNS 4/2009 vp) todettuun, jonka mukaan tavoitteena pitää olla jatkossa mahdollisimman yhtenäinen tukijärjestelmä, joka turvaa maataloustuotannon edellytykset myös Etelä-Suomessa pohjoisen tukijärjestelmää heikentämättä. Samalla tulee myös toteuttaa hallitusohjelman tavoitetta maatalouden tulotason nostamisesta.

Kehyksiin on sisällytetty terveystarkastuksen toimeenpanoon liittyvä rahoituspäätös koskien ns. modulaatiovarojen kansallista rahoitusosuutta. Tämä 50 prosentin kansallinen osarahoitus sisältyy pakollisena kyseiseen tukikokonaisuuteen. Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että yhteisön varojen osalta kyseessä on varojen siirto suorista tuista maaseudun kehittämisvaroihin. Viljelijöiden saamaa tilatukea leikataan ja varat siirretään maaseudun kehittämisohjelmiin.

Valiokunta katsoo, että terveystarkastuksen toimeenpanon yhteydessä on tältäkin osin löydettävä keinot, joilla yhteisön maatalouspolitiikan muutoksista johtuvat tulonmenetykset korvataan viljelijöille.

Valiokunta pitää erittäin tärkeänä, että maatalouden ja maaseudun tutkimustoimintaan osoitetaan sen tason turvaava rahoitus ja että maaseutumaisille seutukunnille taataan kattavat, maaseutuyritysten tarpeita vastaavat koulutus- ja neuvontapalvelut, jotka luovat maaseudun kehittämiselle vankan osaamis pohjan.

Valiokunta korostaa sitä, että riittävä rahoitus alemmanasteiselle tieverkostolle ja yksityisteiden tukeen tulee turvata.

Lisäksi valiokunta uudistaa lausunnossaan valtioneuvoston selonteosta liikennepolitiikan linjoista ja liikenneverkon kehittämis- ja rahoitusohjelmista vuoteen 2020 (MmVL 11/2008 vp — VNS 3/2008 vp) esittämänsä kannan siitä, että energiatehokkaisiin, taloudellisiin ja ympäristöystävällisiin sisävesikuljetuksiin samoin kuin sisävesireittien kehittämiseen tulee panostaa nykyistä voimakkaammin.

Valiokunta on antaessaan viime vuosina lausuntoja hallituksen esityksistä valtion talousarvioiksi tuonut esiin suuren tarpeen lisätä maaseudun vesihuoltotöitä. Tässä yhteydessä valiokunta korostaa erityisesti sitä, että nykyisessä kansantalouden suhdannetilanteessa vesihuoltotöiden lisääminen on välttämätöntä myös taantuman vaikutusten lieventämiseksi.

Metsätalous

Kestävän metsätalouden rahoitukseen selonteossa ei esitetä lisäystä. Selonteossa viitataan vuoden 2008 kehyspäätökseen, jossa varoja päätettiin lisätä yhteensä 5 miljoonalla eurolla koko kehyskauden aikana. Valiokunta korostaa sitä, että kestävän metsätalouden rahoitus on kauaskantoinen investointi, jolla varmistetaan tuleva puuntuotosta. Huolimatta tämän hetken puunkäytön laskusta puuntuotantoa on pystyttävä tehostamaan, jotta puunjalostuksellemme voidaan turvata tulevaisuudessa kotimaisen raaka-aineen saatavuus. Puuntuotannon tehostamista tarvitaan myös korvaamaan talouskäytön ulkopuolelle jääviä metsävaroja. Lisäksi maamme energiapolitiikassa on tavoitteena kolminkertaistaa puubiomassan käyttö vuoteen 2015 mennessä, mikä samalla vahvistaisi huoltovarmuutta maassamme energia-alalla. Toisaalta haasteena on se, että metsäteollisuuden kapasiteetin supistuminen vaikuttaa suoraan uusiutuvan energian osuuteen mustalipeän sekä mekaanisen sivutuotteiden tuotannon laskun kautta.

Tilanne metsien hoitotöiden osalta on erityisen huono tänä vuonna, jolloin puutavaran hakuut ja puukauppa ovat käytännöllisesti katsoen pysähtyneet. Valiokunta pitääkin erittäin tärkeänä, että valtiontalouden kehyksissä metsätalou-

den eri toimenpiteisiin osoitettavien määrärahojen tasoa harkitaan tarpeen vaatiessa uudelleen vuosittain annettavissa valtion talousarvioesityksissä toimenpiteiden kohdentamistarpeiden muuttuessa. Puuhun perustuvan polttoainehuollon turvaaminen metsäteollisuuden laskusuhdanteen aikana edellyttää suurta, suoraa polttoainehankintaa. Polttoraaka-aineen hankinta nuorista kasvatusmetsistä on puunjalostuksen pitkän aikavälin puuhuollon kannalta edullisin ja tarkoituksenmukaisin vaihtoehto. Metsäteollisuuden huippusuhdanteessa sekä sahojen sivutuotteita että hakkuutoiminnan seurauksena syntyviä hakkuutähteitä on riittävästi tarjolla. Valiokunta korostaakin sitä, että nykytilanteessa määrärahoja tulee kohdentaa erityisesti nuorten metsien energiapuun hyödyntämiseen.

Tehdyistä laskelmista käy ilmi, että hakkuumahdollisuudet ovat hyvässä kasvusuunnassa seuraavien 30 vuoden jaksolla sillä edellytyksellä, että erityisesti nuorten metsien hoidosta ja perusparannuksesta huolehditaan. Kestävän metsätalouden rahoituksella (KEMERA) on metsähoitohankkeiden käynnistämiseksi ratkaiseva merkitys. Metsien hoitovaje on kuitenkin hoitotöiden lisääntymisestä huolimatta jatkuvasti kasvanut. Erityisesti taimikoiden ja nuorten metsien hoitorästit alentavat puuntuotosta ja heikentävät tulevia hakkuumahdollisuuksia. Tuoreimman valtakunnan metsien inventoinnin mukaan sekä yksityismetsien taimikoiden hoito että niiden ensiharvennushakkuut tulisi kaksinkertaistaa.

Edellä esitetystä on jo käynyt ilmi, että viime aikoina metsänomistajat ovat panostaneet aiempia vuosia enemmän metsiensä hoitotöihin. Kestävän metsätalouden rahoituslain mukaisten töiden lisääntyminen onkin viime vuosina johtanut töihin osoitettujen määrärahojen loppumiseen jo paljon ennen vuoden vaihdetta. Tänä vuonna vastaava tilanne on näillä näkymin syntymässä viimeistään syyskuun lopussa. Valiokunta korostaa sitä, että valtiontalouden yleisessä suunnittelussa tulee pyrkimyksenä olla eri rahoitustarpeiden huomioon ottaminen jo vuosittaisissa talousarvioesityksissä, jotta valtion lisätalousarvioesityksiltä voidaan välttyä.

Kun edellä todetun mukaisesti määrärahat ovat viime vuosien valtion talousarvioissa olleet riittämättömiä ja ovat sitä tänäkin vuonna, valiokunta pitää tarpeellisena, että kehyksissä osoitetaan KEMERA-tukien rahoitukseen tarvittava määrärahojen lisäys.

Valiokunnan hallituksen esityksestä eräiksi metsäverotusta koskeviksi muutoksiksi antamaan lausuntoon (MmVL 27/2008 vp — HE 206/2008 vp) viitaten valiokunta katsoo, että KEMERA-tuet tulee säilyttää notifioidun järjestelmän piirissä.

Valiokunta on lausunnossaan valtioneuvoston selonteosta 6. päivänä marraskuuta 2008 pitkän aikavälin ilmasto- ja energiastrategiaksi (MmVL 7/2009 vp — VNS 6/2008 vp) lausunut, että turve on tällä hetkellä erittäin välttämätön metsähaketta täydentävä polttoaine erityisesti suurissa voimalaitoskattiloissa sekä polttoteknisten ominaisuuksien että kotimaisen saatavuuden ansiosta. Turpeen ja puun yhteispoltolla voidaan tehokkaasti välttää tuhkaongelmien syntyä. Turve on myös merkittävä potentiaalinen raaka-ainelähde esimerkiksi biodieselin tuotannossa yhdessä puuperäisten raaka-aineiden kanssa. Valiokunta katsookin, että turpeen asema kannattavana kotimaisena polttoaineena on turvattava.

Valiokunta kiinnittää tässäkin yhteydessä huomiota siihen, että metsäteiden perusparannuksiin tarvitaan nykyistä suurempaa panostusta. Merkittävä osa metsäteistä, erityisesti 1960–70 -luvuilla rakennetut tiet, ovat peruskunnostuksen tarpeessa. Valiokunnalle toimitetun selvityksen mukaan tiestön perusparannuksia tulisi lisätä 40–50 prosenttia nykytasoon nähden.

Myös kunnostusojituksen tarve on kasvussa. Pitkälti viime vuosikymmeninä tehtyjen turvemaiden ojitusten ansiosta metsien kasvu on noussut ennätystasolle. Ojitusalueiden puuston kehityksen turvaaminen edellyttää kuitenkin ajoissa tehtyjä kunnostusojituksia.

Valtioneuvoston selonteossa todetaan, että "Välilliseen valtionhallintoon kuuluvia metsätalouden organisaatioita ja niiden toimintaa uudistetaan." Valiokunta korostaa sitä, että metsäta-

louden kannalta toimivien organisaatioiden rooli on keskeinen kestävän ja kannattavan metsätalouden edistämisessä. Menokehyksissä esitetään kuitenkin metsähallinnon valtionapua vähennettäväksi. Kun valtionavulla toimivan henkilöstön määrä vastasi metsäkeskuksissa 915 henkilötyövuotta vuonna 2005, vastaava määrä vuoden 2009 alussa oli enää 761. Tähän esitetään vielä lisävähennystä 160 henkilötyövuotta vuoteen 2015 mennessä. Valiokunta korostaa sitä, että valtioneuvoston maaliskuussa 2008 hyväksymä Kansallinen metsäohjelma 2015 (KMO 2015) ja Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma 2008—2016 (METSO-ohjelma) sisältävät kaikkiaan 134 toimenpide-ehdotusta. Käytettävissä olevien voimavarojen pieneneminen johtaisi valtioneuvoston maaliskuussa 2008 hyväksymän KMO 2015 -metsäohjelman metsäpoliittisten vaikuttavuustavoitteiden ja toimenpiteiden uudelleen arviointiin. Metsäkeskukset ja Metsätalouden kehittämis-keskus Tapio ovat ohjelmassa esitetyn n. 40 toimenpiteen toteuttajina keskeisiä.

METSO-ohjelman osalta selonteossa todetaan, että puun markkinatilanteen muutos mahdollistaa tavoitteiden saavuttamisen pienemmillä panostuksilla, mikä pitää paikkansa. Valiokunta pitää kuitenkin tärkeänä, että selonteon mukaisesti varaudutaan panostusten lisäämiseen myöhemmin.

Hallituksen strategisena tavoitteena on lisätä suomalaisten hyvinvointia muun muassa kehittämällä osaamista, edistämällä tutkimus- ja kehittämistoimintaa sekä ilmasto- ja energiapoliittisin toimin. Valiokunta kiinnittää kuitenkin

huomiota siihen, että Metsäntutkimuslaitoksen (Metla) osalta suunnitellut tuottavuusohjelman mukaiset henkilöstöleikkaukset merkitsevät selvästi suurempaa leikkausta kuin luontainen poistuma ja eläköityminen tulevat mahdollistamaan. Valiokunta korostaa sitä, että Suomen metsäklusterin kansainvälisen kilpailukyvyyn turvaaminen on välttämätöntä maamme kansantalouden näkökulmasta. Tämän tuleekin olla yksi tärkeimmistä lähtökohdista alan sektoritutkimuksen rakenteellisessa uudistamisessa. Uudistusten toteuttamisessa tulee lähtökohtana olla itse toiminnan kehittäminen, eikä pelkkien rakenteiden muuttaminen. Toisin sanoen tutkimus- ja kehittämistoiminnan tulee perustua arvoketjuajatteluun. Metsäperustaisten arvoketjujen tutkimus- ja kehitystoiminnan järjestämisen kannalta tämä merkitsee muun muassa sitä, että alan yritysten, tutkimuslaitosten ja yliopistojen sekä ministeriöiden ja ns. välittäjäorganisaatioiden on toimittava aikaisempaa läheisemmässä yhteistyössä. Tähän tähtää osaltaan myös selonteossa mainittu maa- ja metsätalousministeriön ja ympäristöministeriön hallinnonalojen yhteistyön tehostaminen. Valiokunta pitääkin välttämättömänä, ettei maamme metsäntutkimuksen toimintaedellytyksiä heikennetä, vaan niitä tulee päinvastoin vahvistaa.

Lausunto

Lausuntonaan maa- ja metsätalousvaliokunta esittää,

että valtiovarainvaliokunta ottaa edellä olevan huomioon.

MmVL 8/2009 vp — VNS 3/2009 vp

Helsingissä 24 päivänä huhtikuuta 2009

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj.	Jari Leppä /kesk	Pentti Oinonen /ps
vpj.	Pertti Hemmilä /kok	Klaus Pentti /kesk
jäs.	Susanna Haapoja /kesk	Petri Pihlajaniemi /kok
	Hannu Hoskonen /kesk	Erkki Pulliainen /vihr
	Anne Kalmari /kesk	Kari Rajamäki /sd
	Johanna Karimäki /vihr	Arto Satonen /kok
	Lauri Kähkönen /sd	Pekka Vilkuna /kesk
	Esa Lahtela /sd	vjäs. Matti Kangas /vas.
	Mats Nylund /r	

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Carl Selenius.

ERIÄVÄ MIELIPIDE

Perustelut

Pidämme erittäin vakavana puutteena nykyisessä koko metsäteollisuuden ja talouden perusteita järjestyttävässä kriisissä sitä, etteivät maa- ja metsätalousvaliokunta eikä maa- ja metsätalousministeriö ole ottaneet järkevästi esille metsäteollisuuden toimintaedellytysten turvaamista. Nyt vihdoin on pikaisesti aikaansaatava tiivis kansallinen pelastusohjelma ja samaan pöytään metsäteollisuuden ammattijärjestöjen, MTK:n ja keskeisten ministeriöiden edustus ratkaisemaan metsäteollisuuden kilpailukykyyn tulevaisuudessa liittyvät energia-, raaka-aine- ja kuljetusjärjestelmiin liittyvät tekijät. Maa- ja metsätalousvaliokunta on kieltäytynyt myöskin tunnustamasta, että puuraaka-aineen saatavuudelle ja onnistuneen metsäpolitiikan toteuttamiselle on muodostunut metsälainsäädännön ensiharvennusvelvoitteen puuttumisesta vakava sisäinen epäkohta.

Edellytämme pikaista eri toimijoiden metsäteollisuuden kansallisen ohjelman käynnistämistä. Kyse ei ole vain metsätalouden ja metsäklusterin tulevaisuudesta Suomessa, vaan keskeisesti itäisen ja pohjoisen Suomen koko aluekehityksen ja ihmisten hyvinvoinnin turvaamisesta.

EU:n ja kansallisessa maatalouspoliittisessa päätöksenteossa on paremmin pidettävä huoli siitä, että tukijärjestelmämme ottavat huomioon vaikeista tuotanto-olosuhteista johtuvat haitat täysimääräisesti. Tähän liittyen hallituksen EU:n maatalouspolitiikan uudistamiseen liittyvät toimet ja johtopäätökset sisältävät uhan, jossa heikennetään maidontuotannon ja naudanlihan tuotannon tukitasoja erityisesti C-alueilla.

Hallitus eikä valiokunnan enemmistö eivät ole myöskään kiinnittäneet huomiota nuorten tuottajien tuotantokustannusten konkreettiseen alentamiseen. Ei ole puututtu myöskään tukien suuntaamiseen näennäisviljelyyn eikä tukien irrottamiseen tuotannosta. Tämä on vaikeuttanut viljelijöiden edullisen lisämaan hankintaa. Valiokunnan käsittelyssä ei myöskään ole perusteellisesti käsitelty, mitä maatilatalouden kehittämisrahaston toimintaedellytykset tai uudet tukimuodot tarkoittavat eri alueiden ja eri tuotantosuuntien näkökulmasta.

Nykyisen vaikeutuvan valtiontalouden tilanteessa joka suuntaan kumartava taloudellinen tukeminen ei ole realistista, vaan vaadittaisiin tukien suuntaamiseen aitoa käsittelyä ja keskustelua.

Metsäklusterin vakavien uhkien edessä ei ole varaa vaarantaa metsäntutkimuksen ja kehittämistoiminnan voimavaroja. METLAn ja metsäkeskusten henkilöstöön kohdistuu tässä vakavassa tilanteessa kaavamaisella tuottavuusohjelman soveltamisella henkilöstöleikkauksia. Tämän vuoksi edellytämme tuottavuusohjelman soveltamisen pysäyttämistä tässä vakavassa talous- ja työllisyystilanteessa myös metsäntutkimuksen osalta.

Mielipide

Edellä olevan perusteella esitämme, että

valtiovarainvaliokunta ottaa edellä olevan huomioon.

MmVL 8/2009 vp — VNS 3/2009 vp

Helsingissä 24 päivänä huhtikuuta 2009

Kari Rajamäki /sd
Esa Lahtela /sd
Lauri Kähkönen /sd

Pentti Oinonen /ps
Matti Kangas /vas